

עוד בשאלת "שדרת-הדג"

תהליך ההיחלבות מרגע הרכבת הגביעים, גמר החליבה במכונה, ואם נחוץ גם בידיים, ושטיפת הגביעים בין פרה לפרה. כמו כן נסב הבירור על החשיבות שבקביעת כמות החלב של כל פרה בכל חליבה כדי לעמוד על מצב בריאותה, על הצורך לטפל בעטינים חולים בזמן החליבה, על קשיים צפויים בביצוע ביקורת החלב של ספר העדר ועוד ועוד פרטים רבים בעלי חשיבות ממדרגה שניה.

דרגת חשיבותו של כל גורם וגורם בהצלחת החליבה הוערכה באופן שונה ע"י המשתתפים בבירור — היו מחמירים יותר והיו מקילים, אולם כולם חיוו את דעתם שיש להקפיד על החליבה האינדיווידואלית גם בבית החליבה החדש, אפילו על חשבון הספק העבודה. איש לא יכול היה לתת פתרונות מלאים לבעיות שצויינו, אבל כולם העריכו שאפשר להתאים את השימוש ב"שדרת-הדג" לצרכים המיוחדים שלנו, מה גם שבהמשך הזמן עוד תוגבר הסלקציה בעדרים במגמה להגיע לאחידות יתר במבנה העטינים והיחלבות מהירה.

בסיכום הדיון הומלץ לתכנן בתור נסיון ראשון את "שדרת-הדג" במספר עמדות קטן יותר ובמידות של בנין אשר בהן אפשר יהיה ע"י שינוי האינסטלציה הפנימית לשנותו לטיפוס בית חליבה רגיל.

אחרי ישיבה זו נתקבלו תשובות המסיקולג, מניו-זילנד, שפיתח את שיטת "שדרת הדג", לשאלות מספר אשר הפנינו אליהם. אנו מביאים בזה את המכתב במלואו ונראה לנו שהוא מחזק את החלטתנו, וכי הסיכויים לנצל חידוש זה ביעילות גם בתנאי המשקים שלנו, הינם יפים למדי.

ש. גל

תכנית בית החליבה הניו-זילנדי, שהועלתה מעל דפי עתוננו, עוררה הד חיובי רב בקרב הבוקרים ומשקים אחדים פנו להתאחדות בבקשה להדריך את המתכננים בהכנת תכניות בניה עבורם. היתרונות של התכנית החדשה לגבי חיסכון בעבודת החליבה וצימצום ההשקעות בבית החליבה הניעו כנראה את אותם המשקים לגשת לביצוע על אף הבעיות שטרם נתבררו, עליהן הצבענו במאמרים הקודמים. אמנם יש לראות בהחלטת משקים אלה צעד חיובי, כי ברור לנו, שרק לאור הביצוע המעשי נוכל ללמוד את הבעיות לכל פרטיהן ולחפש את הפתרון המתאים. מאידך מטילה החלטת המשקים חובה על ההתאחדות לרכז את מיטב הנסיון הצבור במשקינו בהפעלת בתי החליבה המקוב-

גובה הוואקום למכונות חליבה:	
לאסא לבל, כל הסוגים	33 ס"מ.
לדה לבל, גביע 60, קומץ סגור	33 ס"מ.
לדה לבל גביע 80	38 ס"מ.
לדה לבל גביע 60, קומץ פתוח	38 ס"מ.

לים ובהסתמך עליו להדריך את המשקים ב"קפיצתם הנחשבונית".

לצורך זה כונסה פגישה של חולבים ותיקים ממספר ניכר של משקים והועלו לבירור כל הבעיות, כפי שהצביע עליהן הח' ת. הברון במאמרו בחוברת האחרונה של "משק הבקר והחלב". במרכז הדיון עמדה השאלה באיזו מידה אפשר יהיה להבטיח בשיטה המוצעת את החליבה האינדיווידואלית של כל פרה, מה שמחייב הבנת העטיין, בדיקת הצליפים הראשונים, הרכבת הגביעים אחרי "הורדת החלב", עיקוב אחרי

דעתו של אחד הקרמונים על החקלאות

חד פילוסוף אמר פעם: "רווחתו של עם משולה לזו של העץ; החקלאות — אלה הם שרשיו; המלאכה והפרקמטיה — העלים והענפים. ניזוקו השרשים — נושרים העלים, הענפים מטים לנפול וחיי העץ מגיעים לקצם".